

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HAANDBOG I VERDENSHISTORIEN. Middelalderen (Sluttet.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 229.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig07val-shoot-idm140245232123056/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Riget og Kors-Togene

Skøndt vi nemlig i vor gasoplyste Tid knap kan bare os for at smile ad Lampe-Mirakelet i Grav-Kirken, saa hænge [hang] det dog aabenbar saa nøie sammen med Pillegrims-Fariens hele glimrende Blændværk, at Rigets Skæbne herode derpaa*), og det Stød, Troes nødvendig fik hiin sørgelige Paaske-Aften, forvandt den vist aldrig meer, saa Udeblivelsen af det aarlige Mirakel ved den hellige Grav (1101) er virkelig en Slags Stats-Begivenhed, der ventelig har havt sin naturlige Grund i den Uenighed mellem Præsterne (de Gamle og de Nye, de Græske og Latinske), som Folker ved denne Leilighed ogsaa ganske rigtig ymter om.

Næste Aar indtraf en ny Ulykke, der for Øieblikket let kunde have langt farligere Følger, men var dog nok Riget til mere Gavn end Skade. Den kongelige Vove-Hals, som vel er Baldvins rette Titel, mødte nemlig med nogle hundrede Riddere, mest Levning af »Bagdads-Farerne«, vi før nævuede, den Ægyptiske Hær ved Askalon, hvor den regelmæssig hvert Aar pleiede at indfinde sig, og Baldvin, der denne Gang havde forsmaaet at føre »det ægte« Kors med sig i Marken, maatte ikke blot med fyrretive Riddere flygte til Rama, men igjen stjæle sig derfra som en Tyv om Natten, og flere Dage vandre fredløs omkring mellem Bjergene, før ei at dele Skæbne med Steffen af Blois og hans andre Stal-Brodre, der sprang over Klingen. Dette skaffede vel Kongen endeel Uleilighed og Efter-Tale, men reddede »det ægte« Korsens Ære, der øiensynlig stod paa Spil og var dog Rigets Helligdom (Palladium), ligesom Lampe-Skinnet i Grav-Kirken var dets Glands**). Tænker Man blot disse to Ting bort: Korset, de Vantroes Skræk, og Himmel-Lysningen, de Troendes Paaske-Glæde, da forholder Grav-Rigets Historie sig aabenbar til Kors-Rigets, som et urimeligt Optrin af det daglige Liv til et mageløst Æventyr, og hvor urimeligt end det Forunderlige kan synes os, saa er dog den blotte Urimelighed Noget, vi slet ikke forundre men ærgre og kiæde os over.

Da Lamperne imidlertid dog næste Paaske-Morgen stræbte at indhente det Forsømte og siden tændte sig betimelig hvert Aar, og da det ægte Kors beskiæmmede Kongen og stod sin Prøve, hvergang han førde det i Marken, saa blev hans Regjering virkelig et Efter-Skin af Kors-Togets Dage, ligesom han

*) Bohadin ved Schultens S. 136.

***) Folker fra Chartres hos Bongars S. 415—16.